

ΑΝΟΙΞΙΣ

—ΤΟ ΑΝΘΑΚΙ—

Σὲ μιὰ γωνιά ἀπόμερα, κεῖ πέρα
 ἕνα λουλούδι ἄνθισε μιὰ μέρα...
 Γύρω ἀγκάθια τῶζωσαν, τριβόλοι
 ποῦσαν σπαρμένοι μέσα στὸ περβόλι...

Ὅλο δροσιά τὸ κάτασπρο λουλούδι
 γέρνει τὰ φύλλα τ' ἀπαλά σὰν χνουδι
 πάνω στὰ τόσ' ἀγκάθια ποῦσαν γύρω...
 Μέθυσαν κεῖνα ἀπὸ τὸ θεῖο μῦρο,

σφίγγουνε, σγίζουν τ' ἀκαλὸ κορμί του
 πίνουν ἀχόρταγα πειὰ τὴ ζωὴ του
 γέρνει τ' ἀνθάκι χάμω... χλωμὸ, μαδημένο.
 Μοιάζουν τ' ἀγκάθια γύρω, στεφάνι πλεγμένο...

ΠΟΖΑ Ν. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

Ὅταν μιὰ γυναίκα γυρίζει τὸ κεφάλι της πρὸς ἐσέ-
 να, θέλει νὰ σοῦ γυρίσῃ τὸ κεφάλι σου.

— Ὁ ἔρωσ πρὸς μιαν κόρην φέρει πρὸς τὸν γάμον
 ὁ γάμος, πρὸς τὸν ἔρωτα πρὸς μιαν ἄλλην.

— Ἡ καρδιά τῆς γυναίκος δύναται νὰ εἶνε ψεύτικη,
 ἀρκεῖ τουλάχιστον νὰ μὴν εἶνε καὶ τὰ δόντια της.

— Τὸ θέατρον δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ διορθώσῃ τὴν
 ἡθικὴν. Ἄπλῶς εἶνε κάτοπτρόν της.

— Ἡ τέχνη τρέφει καλλιτέρα τοὺς κριτικούς της
 ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς της.

— Οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι διαιροῦνται εἰς δύο κατη-
 γορίας: 1) εἰς ἐκείνους ποὺ ἔχουν αὐτοκίνητα καὶ 2)
 εἰς ἐκείνους ποὺ φοβοῦνται τὰ αὐτοκίνητα.